

Μήνυμα Μητροπολίτου Αιτωλίας και Ακαρνανίας για την Κυριακή Μετά τα Φώτα

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Αιτωλίας και Ακαρνανίας](#)

“Ο Χερουβικός Ύμνος αποτελεί μια πρόσκληση εξόδου από την καθημερινότητά μας και συμμετοχής μας στην αέναη δοξολογία των Ασωμάτων Δυνάμεων γύρω από τον θρόνο του επουράνιου Θεού”.

Αυτό ανέφερε μεταξύ άλλων στο μήνυμά του για την Κυριακή Μετά τα Φώτα ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Αιτωλίας και Ακαρνανίας κ. Δαμασκηνός.

Παρακάτω ολόκληρο το μήνυμα:

Αγαπητοί μου πατέρες καί αδελφοί, Παιδιά μου έν Κυρίω αγαπημένα,

Πλημμυρισμένοι από τὸ φῶς των Θεοφανίων, τὸ ὁποῖο καταύγασε τὸν κόσμο λίγες ἡμέρες πρίν, συγκεντρωνόμαστε σήμερα, τὴν Κυριακὴ μετὰ τα Θεοφάνια, ἀναζητῶντας ἀπάντηση σὲ ἓνα μεγάλο ἐρώτημα; Πῶς θὰ μπορέσουμε νὰ διατηρήσουμε μέσα μας αὐτὸ τὸ φῶς; Πῶς, ἡ ἀποκάλυψη τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ κατὰ

τὴν ὥρα τῆς Βαπτίσεως τοῦ Κυρίου μας στὸν Ἰορδάνη ποταμὸ ἀπὸ τὸν ἅγιο Ἰωάννη τὸν Πρόδρομο, θὰ ἀποτελέσει ἓνα διαρκὲς γεγονὸς στὶς καρδιές μας; Πῶς θὰ κρατήσουμε συνεχῶς ἐνεργὸ τὸ δικό μας, τὸ προσωπικό μας Βάπτισμα καὶ θὰ φωταγωγήσουμε μὲ Θεῖο Φῶς ὅλες τὶς ἡμέρες τῆς ζωῆς μας;

Στὴν σημερινὴ Ἀποστολικὴ περικοπὴ, ὁ Ἀπόστολος Παῦλος μᾶς προσφέρει τὴν ἀπάντηση: «Ὁ Θεός», γράφει πρὸς τοὺς Κορινθίους, «ποὺ εἶπε μέσα ἀπὸ τὸ σκοτάδι νὰ λάμψει φῶς, Αὐτὸς ἔλαμψε μέσα στὶς καρδιές μας καὶ μᾶς φώτισε, ὥστε νὰ γνωρίσουμε τὴ δόξα Του στὸ πρόσωπο τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ» (στ. Β΄ Κορ. 4:6).

Εἴμαστε λοιπὸν ἤδη φωτισμένοι. Τὸ Φῶς τοῦ Χριστοῦ εἶναι ἤδη ἐγκατεστημένο μέσα μας. Ἀπὸ ἐμᾶς ἐξαρτᾶται ἐὰν θὰ διατηρήσουμε ζωντανή τὴν σχέση μας μὲ τὸν Κύριο, ὥστε τὸ Φῶς Του νὰ λάμπει ἄπλετο, χωρὶς νὰ σκιάζεται ἀπὸ τὸ σκοτάδι τῆς ἀπιστίας καὶ τὴν σκιά τῶν παθῶν μας.

Συνεχίζοντας, βῆμα πρὸς βῆμα, τὴν παρουσίαση καὶ τὴν ἐρμηνεία ὅλων τῶν μερῶν τῆς Θείας Λειτουργίας, παρακολουθήσαμε μυστικά, μέσῳ τῶν Εἰρηνικῶν, τῶν ὕμνων, τῆς Μικρῆς Εἰσόδου, τῶν Ἀναγνωσμάτων τοῦ Ἀποστόλου καὶ τοῦ Εὐαγγελίου, καθὼς καὶ τῶν εὐχῶν τῶν κατηχουμένων καὶ τῶν πιστῶν, τὸν ἴδιο τὸν Χριστὸ νὰ κηρύττει καὶ νὰ θαυματουργεῖ, ὅπως συνέβη κατὰ τὴν ἐπίγεια ζωή Του. Ὅλο τὸ τμῆμα τῆς Θείας Λειτουργίας ποὺ προηγήθηκε, ἀποτελεῖ, οὐσιαστικά, τὴν τριετὴ δημόσια παρουσία Του στὴν γῆ, ὅπως τὴν βίωσαν καὶ τὴν κατέγραψαν οἱ ἅγιοι Ἀπόστολοι καὶ Εὐαγγελιστές. Τώρα ὅμως, φτάνει ἡ στιγμή νὰ μιλήσουμε καὶ νὰ ἐρμηνεύσουμε τὸ ξεκίνημα τῆς τελευταίας φάσης τῆς ἐπίγεια ζωῆς τοῦ Χριστοῦ · τὴν ἀρχὴ τῶν Παθῶν Του καὶ τὴν πορεία πρὸς τὸ μνημεῖο τῆς ταφῆς, μέσα ἀπὸ τὸ ὁποῖο πήγασε τὸ Φῶς τῆς Ἀναστάσεώς Του.

Ἀρχίζει ἡ προετοιμασία ὑποδοχῆς τοῦ Βασιλέως τῆς Δόξης, ὅπως ἀκριβῶς ἐτοιμάζονταν νὰ Τὸν ὑποδεχθοῦν οἱ κάτοικοι τῆς Ἱερουσαλὴμ, σύμφωνα μὲ τὸ Εὐαγγέλιο τῆς Κυριακῆς τῶν Βαΐων. Γιὰ τὴν ὑποδοχὴ αὐτὴ μᾶς προετοιμάζει ὁ Χερουβικὸς Ὑμνος, ἢ, ὅπως λέγεται, τὸ «Χερουβικό»:

«Οἱ τὰ Χερουβεὶμ μυστικῶς εἰκονίζοντες, καὶ τῇ ζωοποιῷ Τριάδι τὸν τρισάγιον ὕμνον προσάδοντες, πᾶσαν τὴν βιωτικὴν ἀποθώμεθα μέριμναν, ὡς τὸν Βασιλέα τῶν ὅλων ὑποδεξόμενοι, ταῖς ἀγγελικαῖς ἀοράτως δορυφορούμενον τάξεσιν».

Δηλαδή: «Ἐμεῖς, ποὺ μυστικὰ εἰκονίζουμε τὰ Χερουβεὶμ καὶ ψάλλομε στὴ ζωοποιὸ Τριάδα τὸν τρισάγιο ὕμνο, ἃς ἀφήσουμε κάθε βιοτικὴ μέριμνα, γιὰ νὰ ὑποδεχθοῦμε τὸν Βασιλέα τῶν ὅλων, ποὺ ἀόρατα συνοδεύεται ἀπὸ τὶς ἀγγελικὲς τάξεις».

Εἶναι ἡ στιγμή ποὺ ἐμεῖς, οἱ ἐπίγειοι ἄνθρωποι, ἐμεῖς ποὺ οἱ μάταιες μέριμνες, οἱ φόβοι καὶ οἱ ἀγωνίες αὐτοῦ τοῦ κόσμου μᾶς παρασύρουν καὶ μᾶς ἐμπλέκουν σὲ

έναν διαρκή φαῦλο κύκλο, χωρίς παύση καὶ χωρίς ἀνάπαυση, νὰ ἀναλογιστοῦμε, κατὰ τὴν διάρκεια τοῦ Χερουβικοῦ Ὑμνου: Ποιὸν ὑποδεχόμαστε; Καί τί μεγαλειῶδες ἐτοιμάζεται νὰ τελεστεῖ ἐνώπιόν μας; Καθώς, οὔτε ἡ θέληση οὔτε οἱ δυνάμεις μας στάθηκαν ἱκανές νὰ μᾶς ἐπαναφέρουν ἀπὸ τίς συνέπειες τοῦ προπατορικοῦ ἁμαρτήματος σὲ ἐκείνη τὴν κατάσταση τοῦ πρώτου Παραδείσου, ὁ Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, ὁ καθήμενος στὸν ἐπουράνιο θρόνο καὶ δοξολογούμενος ἀπὸ τὰ Χερουβεῖμ, εὐδόκησε νὰ κατέλθει καὶ ἐτοιμάζεται νὰ ἐγκατασταθεῖ ἀνάμεσά μας. Ἐμεῖς, λοιπόν, ποὺ αὕτὴ τὴν στιγμή Τὸν ἀνυμνοῦμε, εἰκονίζουμε τὰ ἐπουράνια ἀγγελικὰ τάγματα καὶ ἀφοσιωνόμαστε ἀποκλειστικὰ στὴν δική Του δοξολογία.

Ἐκεῖνος εἰσέρχεται στὴν ζωὴ μας, ἐμεῖς ὅμως καλούμαστε νὰ ἐξέλθουμε ἀπὸ τίς ἔννοιες τῆς καθημερινότητος, προκειμένου, ἀμέριμνοι καὶ μὲ τὸ βλέμμα προσηλωμένο στὸ βάθος τοῦ ὀρίζοντα, νὰ Τὸν δοῦμε ἀπὸ μακριὰ καὶ νὰ τρέξουμε νὰ Τὸν προϋπαντήσουμε.

«Ὅταν ὁ πόθος αὐτῆς τῆς συναντήσεως πυρώσει τὴν καρδιά», ἀναφέρει ὁ Ἱερὸς Χρυσόστομος, «ὁ ἄνθρωπος δὲν ἀσχολεῖται πλέον μὲ ὅσα βλέπουν τὰ μάτια τοῦ σώματος, ἀλλὰ ἐνεργοποιεῖ τὰ μάτια τῆς πίστεως καὶ ἐπιθυμεῖ νὰ ἐγκαταλείψει τὰ κάτω καὶ νὰ ἀτενίσει τὰ ἄνω, τρέχοντας χωρὶς σταματημό, μὲ ὅλες του τίς δυνάμεις, πρὸς Ἐκεῖνον» (Πατρολογία Migne 53, 259).

Ναί! Βρισκόμαστε ἀκόμη στὸν κόσμο καὶ ὁ ἀγῶνας γιὰ ἐπιβίωση εἶναι διαρκής. Τώρα, ὅμως, καλούμαστε, ἔστω καὶ γιὰ λίγο, νὰ ἀφήσουμε κατὰ μέρος τίς βιοτικές μας ἀνάγκες καὶ νὰ δώσουμε ἀπόλυτη προτεραιότητα στὴν ὑποδοχὴ τοῦ Βασιλέα τῶν ὅλων, ὁ Ὅποῖος πλησιάζει, ἕτοιμος νὰ ὀδηγηθεῖ πρὸς τὸ Πάθος καὶ τὴν κοσμοσωτήρια Ἀνάστασή Του.

Ὅσο προετοιμαζόμαστε, μέσω τοῦ Χερουβικοῦ Ὑμνου, γιὰ τὴν Μεγάλῃ Εἴσοδο καὶ τὴν θυσία τοῦ Χριστοῦ, προετοιμάζεται καὶ ὁ ἱερέας, ἀπαγγέλλοντας μυστικὰ τὴν εὐχὴ τοῦ Χερουβικοῦ Ὑμνου:

«Κανένας ἀπὸ ἐκείνους ποὺ εἶναι δεμένοι μὲ τίς σαρκικές ἐπιθυμίες καὶ ἡδονές, δὲν εἶναι ἄξιος νὰ ὀρχεται καὶ νὰ πλησιάζῃ καὶ νὰ σὲ λειτουργῇ, ἔνδοξε Βασιλέα.... Ἐσένα λοιπὸν θερμὰ παρακαλῶ, ποὺ ἐσὺ μόνον εἶσαι ὅλο καλωσύνη καὶ πρόθυμος νὰ ἀκούσης· ρῖξε τὴ ματιὰ σοῦ ἐπάνω σὲ μένα τὸν ἁμαρτωλὸ καὶ ἀνάξιο δοῦλο σου, καὶ καθάρισε τὴν ψυχὴ καὶ τὴν καρδιά μου ἀπὸ κάθε πονηρία καὶ κάνε μὲ ἱκανό, ντυμένο μὲ τὴ χάρη τῆς ἱερωσύνης, νὰ σταθῶ μπροστὰ σὲ τούτῃ τὴν ἀγία σου Τράπεζα καὶ νὰ ἱεουργήσω τὸ ἅγιο καὶ ἄχραντο Σῶμα Σου καὶ τὸ τίμιο Ἄϊμα...».

Χωρὶς ἀμφιβολία, ἡ εὐχὴ τοῦ Χερουβικοῦ Ὑμνου ἀποτελεῖ μία ἀπὸ τίς βαθύτερες

καὶ θερμότερες εὐχὲς τῆς Θείας Λειτουργίας, ἡ ὁποία ἐνώνει τὸν λαὸ τοῦ Θεοῦ μετὰ τὸν ἱερέα λειτουργό, προκειμένου, σὰν ἕνας ἄνθρωπος, νὰ προχωρήσουν μαζὶ πρὸς τὴν κορύφωση τοῦ Μυστηρίου.

Μετὰ τὴν εὐχή, ὁ ἱερέας θυμιάζει κυκλικά τὴν Ἁγία Τράπεζα, τὸν θρόνο τοῦ Ἐπισκόπου, τὶς εἰκόνες τοῦ τέμπλου καὶ τὸν λαό. Κατόπιν, στέκεται στὴν Ὡραία Πύλη καὶ μετὰ ὑπόκλιση, ἀπευθύνεται πρὸς τοὺς πιστοὺς, ζητῶντας συγχώρηση ἀπὸ ὅλους. Ὅλα εἶναι πλέον ἔτοιμα γιὰ τὴν μεγάλη ὑποδοχή.

Ἀδελφοί μου,

Ὁ Χερουβικὸς Ὑμνος ἀποτελεῖ μιὰ πρόσκληση ἐξόδου ἀπὸ τὴν καθημερινότητά μας καὶ συμμετοχῆς μας στὴν ἀέναη δοξολογία τῶν Ἀσωμάτων Δυνάμεων γύρω ἀπὸ τὸν θρόνο τοῦ ἐπουράνιου Θεοῦ. Δὲν δοξάζουμε, ὅμως, μόνον ἕναν ἑνδοξο βασιλέα. Δοξάζουμε καὶ ἕναν φιλόστοργο Πατέρα, ὁ ὅποιος ἐτοιμάζεται νὰ βρεθεῖ ἀνάμεσά μας, νὰ ἐπωμιστεῖ τὶς πληγὲς καὶ τὰ τραύματά μας καὶ νὰ μᾶς ὁδηγήσει στὴν ἐπουράνια Βασιλεία τῆς μακαριότητος καὶ τῆς ἀτέρμονης ζωῆς.

Τὸ σημερινὸ Εὐαγγέλιο τελειώνει μετὰ ἕνα ξεκίνημα· τὸ ξεκίνημα τοῦ κηρύγματος τοῦ Χριστοῦ. Ποιὲς ἦταν οἱ πρῶτες λέξεις ποὺ ἄκουσαν οἱ ἄνθρωποι ἀπὸ τὸ ἅγιό στόμα Του; Ἦταν οἱ ἴδιες ποὺ ἄκουγαν καὶ ἀπὸ τὸν Ἅγιο Ἰωάννη τὸν Πρόδρομο πρὶν συλληθεῖ: «Μετανοεῖτε, διότι ἔφτασε ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ» (Μτθ. 4:17).

Αὐτὴ ἡ ἀναγγελία ἀποτελεῖ οὐσιαστικὰ καὶ τὸ περιεχόμενο τοῦ Χερουβικοῦ Ὑμνου. Μαζὶ μετὰ Ἐκεῖνον ποὺ πλησιάζει, ἔχει φτάσει καὶ ἡ δική μας μεγάλη εὐκαιρία νὰ ἀπαρνηθοῦμε τὴν ματαιότητα τῆς ζωῆς αὐτῆς καὶ νὰ Τὸν ἀκολουθήσουμε.

Μετὰ ὅλη μου τὴν πατρικὴ ἀγάπη,

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΣΑΣ

† Ο ΑΙΤΩΛΙΑΣ ΚΑΙ ΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ